

opusdei.org

Slávnosť Nanebovstúpenia Pána (14. mája)

Rozjímania na slávnosť
Nanebovstúpenia Pána.
Navrhované témy sú: Ježiš
posiela svojich učeníkov a nás
na misiu; odchádza do Neba, ale
neopúšťa nás; Kristus nás
predchádza ako hlava.

29.05.2025

ŠTYRIDAŤ DNÍ po Velkej noci Cirkev
slávi Nanebovstúpenie Ježiša do
Neba. V prefácii svätej Omše sa

modlíme: „Pán Ježiš, Kráľ slávy, víťaz nad hriechom a smrťou, dnes vystúpil na nebesia za obdivu anjelov ako prostredník medzi Bohom a ľuďmi, ako sudca sveta a Pán mocností“^[1]. Svätý Marek rozpráva, že Ježiš pred vystúpením do Neba potvrdil apoštolské poslanie svojich učeníkov: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16, 15). Je to ambiciózne poverenie: nejde o evanjelizáciu izraelského národa alebo Rímskej ríše, ale celého sveta, celého stvorenia. „Úloha, ktorú Ježiš zveruje malej skupine jednoduchých mužov bez veľkých intelektuálnych schopností, sa zdá byť príliš odvážna. A predsa je táto malá spoločnosť, bezvýznamná zoči-voči veľkým mocnostiam sveta, pozvaná niesť Ježišovo poslanie lásky a milosrdenstva do každého kúta zeme. Tento Boží projekt sa však môže uskutočniť len so silou, ktorú apoštolom dáva sám Boh“^[2].

Po tom, čo zažili počas tých štyridsiatic dní po Ježišovom zmŕtvychvstaní, učeníci odpovedali na jeho misijný mandát s činnou vierou: „Oni sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali“ (Mk 16, 20). Apoštolské poslanie nie je výlučnou úlohou týchto prvých učeníkov, ale aj my sme dostali rovnaké Božie poverenie; preto sa cítime takí blízki tomu dňu, keď Ježiš vystúpil do Neba.

„Apoštolát je pre kresťana niečo ako dýchanie: Božie dieťa nemôže žiť bez tohto duchovného pulzu. Dnešný sviatok nám pripomína, že horlivosť za duše je láskyplným príkazom Pána, ktorý nás vystupujúc do svojej slávy posielal ako svojich svedkov do celého sveta. Naša zodpovednosť je veľká, pretože byť Kristovým svedkom viac ako čokoľvek iné predpokladá snahu konať podľa jeho učenia a bojovať o to, aby naše správanie pripomínalo Ježiša, aby

vyvolávalo jeho láskavú osobnosť. Musíme sa správať tak, aby druhí pri pohľade na nás mohli povedať: to je kresťan, lebo v ňom niet nenávisti, lebo má pochopenie, lebo nie je fanatik, lebo vie ovládať svoje pudy, lebo je obetavý, lebo dokazuje, že je človekom pokoja, lebo miluje“^[3] —.

SVÄTÝ LUKÁŠ hovorí, že krátko pred vystúpením do Neba ich Ježiš „vyviedol do Betánie, zdvihol ruky a požehnal ich“ (Lk 24, 50). Istým spôsobom sa od toho dňa „jeho ruky rozprestierajú nad týmto svetom. Kristove žehnajúce ruky sú ako strecha, ktorá nás chráni (...). Odchádzajúc prichádza, aby nás pozdvihol nad nás samých a otvoril svet Bohu. Preto sa učenici mohli radovať, keď sa vrátili z Betánie domov. Vierou vieme, že Ježiš, žehnajúci, má k nám vystreté ruky.

To je trvalý dôvod kresťanskej radosti“^[4]. Liturgia hodín dnes rozjíma nad slovami svätého Augustína o tomto tajomstve: „On neodišiel z neba, keď odtiaľ zostúpil k nám; a neodišiel ani od nás, keď zasa vystúpil do neba (...). On teda zostúpil z neba z milosrdenstva a vystúpil iba on; ale v ňom sme z milosti vystúpili aj my“^[5].

Svätý Marek zasa uzatvára svoje evanjelium slovami, že „keď im to Pán Ježiš povedal, vzatý bol do neba a zasadol po pravici Boha“ (Mk 16, 19). Túto scénu si ľahko predstavíme, ak sa budeme riadiť tým, čo o nej píše svätý Josemaría: „Je naozaj správne, že Kristovo Sväté človečenstvo víta v nebi celý chór anjelov a zástupy svätých, vzdávajú mu úctu, chválu a poklonu“^[6].

Ježiš vystupuje do Neba, ale neopúšťa nás. „Keďže Ježiš je po Otcovom boku, nie je od nás vzdialený, ale je

nám blízko. Teraz už nie je na jednom mieste vo svete ako pred Nanebovstúpením; svojou mocou presahuje všetok priestor, (...) je prítomný po boku každého a každý ho môže vzývať všade a v celých dejinách“^[7]. Ježiš zostáva s nami: Duch Svätý prebýva v našej duši v milosti a Pán nás sprevádza aj fyzicky v Eucharistii. „Aj dnes je možné dôverne sa k nemu priblížiť, a to telesne i duchovne. Kristus nám k tomu jasne vyznačil cestu: prostredníctvom Chleba a prostredníctvom Slova, tým, že sa budeme živiť Eucharistiou, že ho budeme poznávať a plniť to, čo nás prišiel naučiť, že sa s ním budeme zhovárať v modlitbe“^[8].

„A KÝM UPRENE HĽADELI k nebu, ako odchádza, zastali pri nich dvaja muži v bielom odeve a povedali:

Muži galilejskí, čo stojíte a hľadíte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať“ (Sk 1, 10-11). Slávnosť Nanebovstúpenia nás rozpaľuje nádejou, že budeme mať účasť na sláve, ktorej sa teší Ježiš a ku ktorej sme povolaní ako údy jeho tela. „Vrátil sa k tebe, Otče, nie aby nás nechal v našom biednom položení, ale aby sme mali pevnú nádej, že ho ako jeho tajomné telo budeme nasledovať do nebeskej vlasti, kam nás predišiel on, naša hlava, a pôvodca našej spásy“^[9].

„Tento *exodus* do nebeskej vlasti, ktorý Ježiš osobne zažil, podstúpil úplne pre nás. Pre nás zostúpil z neba a pre nás vystúpil do neba po tom, čo sa stal vo všetkom podobný ľuďom, ponížil sa až na smrť na kríži a po tom, čo sa dotkol priepasti najväčšej vzdialenosti od Boha. Práve preto sa Otcovi zapáčil a *povýšil* ho, navrátil mu plnosť svojej slávy, teraz

však s naším človečenstvom. Boh v človeku, človek v Bohu: to už nie je teoretická pravda, ale skutočná. Preto kresťanská nádej, zakotvená v Kristovi, nie je preludom, ale, ako hovorí List Hebrejom, *je pre nás ako kotva duše* (Hebr 6, 19), kotva, ktorá ide do neba, kam nás Kristus predišiel“^[10].

Pán nás očakáva v Nebi a posiela nám Ducha Svätého, jeho dary a ovocie, aby sme aj my dosiahli cieľ. „Po Pánovom vystúpení do neba sa učeníci zhromaždili na modlitbe vo Večeradle spolu s Ježišovou Matkou a spoločne vzývali Ducha Svätého, aby im dal silu svedčiť o zmŕtvychvstalom Kristovi. Každé kresťanské spoločenstvo, zjednotené s Pannou Máriou, prežíva v týchto dňoch túto jedinečnú duchovnú skúsenosť v príprave na slávnosť Turíc“^[11].

[1] *Rímsky Misál*, Prefácia I, Omša zo slávnosti Nanebovstúpenia Pána.

[2] František, *Regina coeli*, 13-V-2018.

[3] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 122.

[4] Benedikt XVI-Joseph Ratzinger, *Ježiš Nazaretský*.

[5] Svätý Augustín, *Sermo de Ascensione Domini*.

[6] Svätý Josemaría, *Svätý Ruženec*, II. slávnostné tajomstvo.

[7] Benedikt XVI-Joseph Ratzinger, *Ježiš Nazaretský*.

[8] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 118.

[9] *Rímsky Misál*, Prefácia I, Omša zo slávnosti Nanebovstúpenia Pána.

[10] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 4-V-2008.

^[11] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 8-V-2005.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/slavnost-nanebovstupenia-pana-9-maja/> (05.04.2026)